

Bölüm 1 – Yolculuk

Yolculuğa başlayalı 6 ay olmuştu. 500 yıl önce 25 kişi başladıkları görevi 22 kişi tamamlamış şimdi geri dönüyorlardı. Şimdiye kadar hep yapacaklarını, görevlerini düşünmüşlerdi; ama artık hepsi bitti. Kendilerine vaat edilen Dünya hayatına kavuşmaya yalnızca saatler kalmıştı.

Yolculuk boyunca her şey normaldi, beklenmedik hiçbir şey olmamıştı. Geminin penceresinden Dünya masmavi parılıyordu, gemidekiler de bakıp büyüleniyordu. İletişim için gerekli menzile girdiklerinde hepsini bir heyecan sardı. Geminin pilot kabininde toplanıp, hep beraber iniş izni istediler. 500 yıl sonra kendilerine bu iletişim hattından seslenecek ilk insanı duymak için sabırsızlanıyorlardı.

Seyahat ve Dünya'ya yerleşme işlemlerinde kendilerine liderlik etmesi için seçtikleri Bulut Kaptan, sürekli olarak farklı iletişim hatları üzerinden Dünya ile iletişim kurmaya çalışıyordu. Fakat bilgisayarları bir türlü bağlantı kuramadı. Tekrar denemeler de başarısız olunca, yolculuğun ilk şaşkınlığını yaşadılar.

Sona bu kadar yaklaşmışken, Dünya karşılarında parıldarken, bilgisayarın bağlantı kuramaması hepsinin yüzünü asmıştı. Fikri Bey dayanamayıp, söze girdi:

-- Belki de iletişim protokolleri değişmiştir. 500 yıl büyük bir zaman, hiçbir şeyin aynı kalmış olmasını bekleyemeyiz.

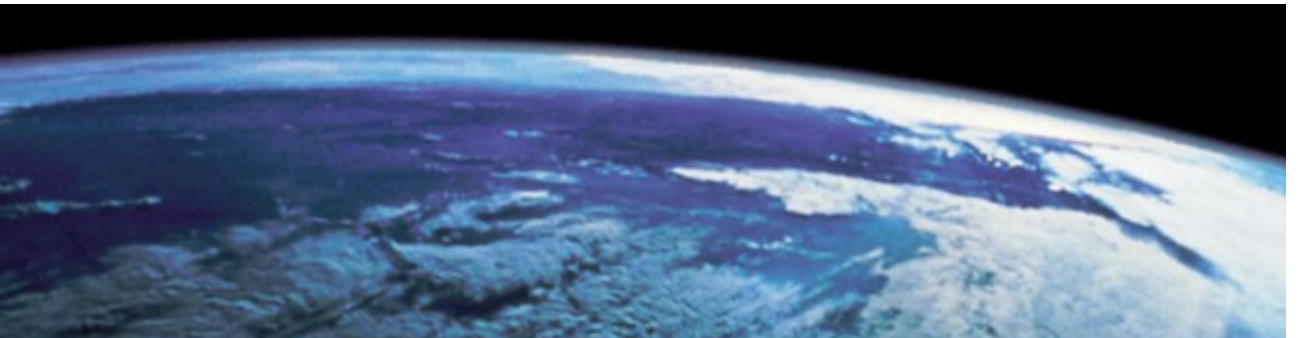
Bu söz üzerine bir tartışma başladı. Evet, belki protokoller değişmişti, ama uzay gemilerinin tahmini 12 saat öncesinden algılanmış olması gerekirdi.

Dünyanın yörüngesine girip 7-8 saat iletişim kurmaya çalışarak ve kendi aralarında tartışarak geçirdiler. İletişim kurma çabaları sonuç vermeyince, tartışmalar da kötü bir hal almaya başladı. Bu durumda Bulut Kaptan olaya el koymak zorunda kalıp, herkese koltuklarına oturmasını, Dünya'ya inceklerini söyledi.

Baştan kabul etmek istemeseler de yapılabilecek başka bir şey yoktu. Herkes yerlerine geçti ve Bulut Kaptan gemiyi tekrar hareketlendirdi. İletişim kuramadıkları, ayrıca gemilerinde konumlandırma cihazı (GPS türevi) olmadığı için alçaktan uçma kararı aldılar. İniş için uygun yer aramak için atmosfere girdikten sonra olabildiğince yatay bir yol izlemeye başladılar.

Bölüm 2 - Dünya'ya İniş

Atmofere gireli iki saat olmuştu. Bulutların üzerinde sürekli yatay yol olarak geminin hızını yavaşlatıp tekrar iletişim kurmayı denediler fakat sonuç yine başarısız oldu. Bulut Kaptan iniş yapacak yer aramak için gemiyi iyice alçalttı.

Artık gökdelenler gözükebiliyordu. 500 yıl önceki gibi değildiler. Her biri bir mahalle genişliğindeydi, ve ortalarında belki de yere kadar uzanan büyük boşluklar vardı. Gökdelenlerin üzerinde yeşil alanlar, futbol statları, at çiftlikleri hatta küçük uçuş pistleri gözükebiliyordu.

Bu pistler kendi gemileri için uygun olmadığından mecburen ilerlemek zorunda kaldılar. Yaklaşık bir saat sonra binalar seyredildi ve ormanlık alan gözükmeye başladı.

Bulut Kaptan ormana giden beton yolu iniş için gözüne kestirdi. Yakınlarda hareket eden herhangi bir araç olmaması, ağaçlık alanların da henüz başlamaması nedeniyle iniş için herhangi bir tehlike yoktu.

Bölüm 3 - Ayak Basma

İniş kısa sürede gerçekleşti. Bulut Kaptan uzay gemisini kapatmadan önce son bir kez daha iletişim kurmaya çalıştı. Fakat hiçbir iletişim kanalı cevap vermiyordu.

Bulut Kaptan kabinden çıkarken, diğer 21 kişi de koltuklarından kalkmış, gemiden inmeye hazırlanıyordu. Kaptanın komutuyla ön kapı yavaşça açıldı ve hava hızla içeriye dolmaya başladı. İlk nefeslerini alırken zorlanacaklarını, Dünya havasını seyrek geleceğini düşünüyordular, fakat her şey normaldi. Kendi yapay havalandırma sistemleri ile hiçbir farklılık yoktu. Tabii üzerinde durulacak bir konu değildi.

Teker teker gemiden çıktılar. Gemiden her çıkan 360 derece etrafına bakınıp, kendilerine doğru gelen birini görmeyi umut etti. Fakat hareket eden hiçbir şey yoktu. Kaygılanmaya başlamışlardı. Hatta Ümit bey dayanamadı. Hayal kırıklığına uğramış bir ses tonuyla:

-- Nerede bu insanlar, nereye gitti hepsi?

Bölüm 4 - İnsanlardan Geriye Kalan

Dünya'ya ayak basalı 1 ay olmuştu. Bu bir ay sürecinde ilk işleri Dünya'da neler olduğunu anlamak, insanları aramak oldu. Bunun için şehir merkezine gittiler fakat orada da hiç kimseyi bulamadılar. Şehir, hatta Dünya bomboştur.

Neler olduğunu daha detaylı araştırmak için Bulut Kaptan üçer kişilik iki grup oluşturdu: İki grup da neler olduğunu araştıracaktı.

İnsanların otomatikleştirilmiş sistemleri sayesinde elektrik ve su sistemleri düzgün çalışıyordu. Bilgisayar bulmak için bir oda oda gezindiler ve sonunda ofis olduğunu anladıkları bir odayı buldular. Önlerinde bir camdan bir masa vardı, üzerinde de yalnızca bir kalem.

Ne zaman ki içlerinden biri yanlışlıkla cama elledi, ince bir uyarı sesinin ardından camda bir şeyler belirmeye başladı. Önce masanın üzerinde "tanımlanamayan kullanıcı" yazısı gözüktü. Üç boyutlu bir hologram olmalıydı, fakat opaktı da. Daha sonra bilgisayarın tanımlamayı başaramadığı, bunun için üzgün olduğu, muhtemel bir arıza olması gerektiği, bu nedenle bilgisayarın teknik servisle bağlantı kurmaya çalışacağı, bu süre içerisinde bir sorun oluşmaması için yalnızca kısıtlı kullanım izni verileceği gibi standart yazılar belirdi. Ardından; masanın üzerinde eşyalar belirmeye başladı. Üzerinde pusula resmi olan ve Safari yazan mavi ince bir kitap vardı, birkaç sarı not kağıdı, bir posta kutusu, müzik çalar, hatta bir iki de dergi vardı fakat dergilerin üzerinde güncel sayı bulunamadı yazıyordu.

Masaüstü kavramı gerçeğe dönmüştü. Bilgisayar gerçekten bir masaüstü oluştuyordu. Kalem ellerine alıp not kağıtlarına bir şeyler yazmayı denediler. Görüntü arabirimi gerçekten çok iyiydi. Fakat kısıtlı kullanıcı izni nedeniyle internet ağına ulaşamadılar.

İki hafta süren araştırmalar sonucunda bulunan tüm veriler incelendi ve 22 kişi sonuçları tartışmak için toplandı. Toplantı mekanı için önceden alışkın oldukları gibi büyük bir bina seçtiler. Eskiden kalma bir kütüphane binasıydı burası.

Fikri Bey araştırma sonuçlarını anlatmak için salonun ortasındaki bir masanın yanına gitti ve anlatım soru cevap şeklinde ilerledi. Bulut Kaptan toplantıyı başlattı:

Öncelikle sizin grubunuzu; insanları, Dünyayı ve bizim yokluğumuzda neler olduğunu dinleyelim.

Bulduklarımız tamamen hayal kırıklığı.

Hepimiz şimdiye kadar çok akıllı, üstün bir insan kavramına inanmıştık. Büyük bir medeniyetleri vardı, hatta evrendeki tek üstün varlıklardı. Bizim araştırmalarımız bunun doğru olmadığını gösterdi.

Bulduklarımızın en başında insanların medeniyet kuramadaki başarısızlıkları geliyor. Bizim bildiğimiz veya inandığımız gibi üstün bir insan medeniyeti yok. Sahip oldukları yer küçücük bir Dünya. Bir ucunda bir şey olsa, haberin diğer ucuna ulaşması saniyeler alıyor. Ama insanlar bu küçücük Dünyayı paylaşmaktansa kendi aralarında ayrımlar yapmış, millet kavramı içerisinde birbirlerini dışlamış ve milletlerinin çıkarları için birbirleriyle kavgaya girmişler. Hatta birçok kez bu çıkarlar milletin çıkarı değil, yönetenlerin çıkarı olmuş.

Kendilerini yönetecek kişileri tamamen içgüdüyle seçmişler. Oluşturdukları şirketlerde kendi emirleri altında çalışan kişileri seçerken ince eleyip sık dokuyan, adayın her şeyini inceleyen insanlar kendilerini yönetecek insanları yalnızca görerek seçmişler.

Hiçbir millet olmamış ki birbirinin dostu olsun. Çıkarlar olmuş tek önemli olan. Hiçbir insan olmamış ki kendi istediği millete katılan. Dünya'ya nerede gözlerini açıtsa orali olmuş herkes. Hatta bir sürü sınıflar olmuş kendi aralarında.

Fikri Bey'in bu anlattıkları hepsini sarsmıştı. Böyle aciz bir ırk nasıl olur da kendilerini 500 yıl boyunca kandırılmış olabiliirdi ki. Kesin bir yanlış anlaşılma vardı.

Fikri Bey bu söyledikleriniz çok ağır ithamlar. Doğru olduklarını kanıtlayabilir misiniz?

Fikri Bey hiçbir şey söylemeden arkasındaki yanındaki eski ansiklopedilerden birini açtı. Ansiklopedideki başlık ülke idi.

İşte en basit kanıtım. Harita üzerinde farklı renklerle gösterilen her yer ayrı bir ülke. Hepsinin farklı bir bayrakları, farklı kanunları, farklı meclisleri var.

Fikri Bey sayfayı gezdikçe; ülkelerin yıllık gelirleri, işsizlik oranları, nüfus dağılımları gibi başlıkları gözükmeye başladı. Şimdi kimsenin inanmamak için bir sebebi yoktu.

Peki ya bilim? Bilime inanmamışlar mı, hiç ilerlememiş mi?

Bilim de bu sorunlardan nasibini almış. Bazı yerlerde bilim yalnızca bir heves olarak görülürken, bazı yerlerde çok büyük şeyler başarmış. Çok iyi bilim adamları yetişmiş, fakat birçoğunun kıymeti bilinmemiş.

Ya teknoloji? Bu alanda çok iyiler. Birkaç teknolojik araç bulup kurcaladık ve çok başarılı olduklarını gördük.

En büyük gelişmeleri teknoloji alanında olmuş. İnsanlar teknolojiye karşı, bitmek tükenmek bilmez bir açlık hissetmişler.

Bizim sahip olduklarımızdan çok daha hızlı bir işlem güçleri var bu doğru. Hatta sadece karşısına geçip bakıp aklınızdan geçenleri söylemeniz dahi onu teknolojik araçlarını kullanmaya yetiyormuş. Fakat herhangi bir zeka unsuru neredeyse yok.

Bilgisayarlarındaki yapay zeka sistemi hata yapmamanızı, hatalarınızı nasıl düzeltebileceğinizi, aradığınıza nasıl ulaşabileceğinizi gösteriyor, ama hiçbiri sizin yerinize bir şey yapamıyor.

Birkaç apartman dairesindeki robotu deneme şansımız da oldu. Fark ettik ki robotları üretilme amacı yalnızca ve yalnızca hizmet etmek. Bırakın köle sınıfı olmayı, kendilerine ait bir sınıfları bile yok.

Fikri Bey, söyledikleriniz hepimiz için kabullenmesi çok zor şeyler ve hepimiz bunların nedenini merak ediyoruz. Bulabildiğiniz bir neden var mı?

Ben de tam oraya geliyordum. İnsanlar nerede hata yapmış diye sorguladık. Niye yanlış kararlar almışlar, niye hatalarla dolular diye araştırdık. Aslında bakarsanız onlar pek hata yapmamışlar.

Sanıyoruz ki bütün bunların nedeni, insanların gelişmemiş bir nesil olması. Çok kısa bir süre yaşam sürüyor ve bu kısa yaşamlarını da farklı evreler halinde farklı ruh hallerinde yaşıyorlar. Yaklaşık 70 senelik yaşamlarının sonlarına doğru gerekli tecrübeleri kazanıp, düzgün düşünme kabiliyetine erişiyorlar.

Tecrübe aktarımı, yeni gelenleri eğitmek çok uzun bir zaman alıyor. Öğrenmek ve öğrendiklerini aktarmak ile uğraşırken, neredeyse öğrendiklerini kullanmaya fırsat bulamıyorlar.

Medeniyetlerinin gelişmemiş olması da bu sorunun bir sonucu. Verilen birçok kararın acemice verildiğini; geleceğin kesinliği olmaması nedeniyle uzun süreli planların, fikirlerin oluşmadığını öğrendik.

Teknoloji de bu şekilde. Biz buraya gelirken, kurduğumuz uygarlığı robotlarımıza emanet ettik. Hatta son 100 yıldır, meclisimiz içerisinde 14 tane söz sahibi robotumuz var. Dünyada ise bırakın yönetime katmayı, tavsiyesini sorup cevabını alacağımız bir robot olduğuna dair bir yazı bulamadık.

Hatta bizim sahip olduğumuz gibi; yönetim ve araştırmalar alanında kullanılan gelişmiş ve evrenselleşmiş bir yapay zeka sistemi de yok.

Tabi şunu da belirtmek isterim ki, bilgisayar ağına ulaşamadığımız için araştırmalarımızı kitaplar ile yapmak zorunda kaldık ve bulabildiğimiz en yeni kitap 300 yıl kadar öncesine ait.

Tüm bu anlatılanlar herkesi şaşırtmıştı çünkü onlar hep üstün bir insan ırkına inanmış, hatta sırf kendilerini aralarına kabul ettirmek için 500 senelik bir görevi kabul etmişlerdi.

Uzun bir duraklama yaşandı. Herkes koltuklarına gömülmüş, anlatılanları iyice düşünüyordu. Kafalarındaki birçok kavram değişmiş ve yeni yerlerine oturmak için zaman bekliyordu. Ama bu kolay değildi, özellikle de insanlara ne olduğunu bilmeden.

Her ne kadar şu andan itibaren insanlar kendilerinden daha ilkel bir varlık olsalar da, verdikleri bir söz vardı; 500 yıl sonra ölümsüzleri aralarına kabul edeceklerdi. Fakat nereye kaybolmuşlardı, neden hiçbir insan yoktu?

Hepsi kafalarında bu sorularla boğuşurken, ikinci araştırma grubunun sözcüsü Ümit Bey ortaya çıktı. İzin isteyip ortadaki masaya gitti.

Bulut Kaptan zorlukla konuştu:

İnsanlar nereye kaybıldı sorusunun cevabına ihtiyacımız var. Bunu bize söyleyebilecek misiniz?

Öyleyse baştan iyi haberi vereyim: İnsanlarla ilgili bir bilgi bulabildik. İçinde Avrupa, Asya, Afrika ve Avustralyayı bulunduran kendilerinin Doğu Kıtaları diye adlandırdıkları yerdeler. Yalnız neler olduğunu anlatmam biraz zor çünkü biz Dünyadan ayrıldıktan sonra çok kötü şeyler olmuş.

Biz önce bulduğumuz bir robotu çalıştırdık ve onun sayesinde bir bilgisayarda oturum açıp internet üzerinden çok geniş bilgiye ulaşabildik. Şimdi sırasıyla anlatayım:

Biz Dünyadan ayrıldıktan yaklaşık 7 sene sonra yani 2058 yılında milletler arası bir savaş başladı. 3. Dünya Savaşı diye adlandırdılar. Amerika ile doğudaki Asya kıtası ülkeleri arasında başladı, daha sonra her şey kısa süre içerisinde kontrolden çıktı. Asyanın hemen batı yanında olan ve kısmen daha gelişmiş bir medeniyete sahip olan Avrupa kıtası ülkeleri de savaştan büyük miktarda etkilenip, Amerika'ya karşı Asyanın yanında savaşa dahil oldu. Sonra diğer doğu ülkeleri de.

Amerikanın karşısında büyük bir kuvvet oluştu; üstelik Amerikalılar kendi güvenlikleri için her şeyi yapmaya hazır dılar. Bu nedenle her türlü zararlı silahı kullanmaktan çekinmediler. Zaten Dünya teknolojisinin ana geliştiricileri kendileri olduğu için silah konusunda da üstündüler.

Savaşın tamamen bitmesi 15 sene sürdü. Savaştan yıllar sonrasında savaşın acıları kapatılmaya çalışıldı. Doğu Kıtalarındaki sağ kalanlar Amerikanın güneyine yerleştirilip, o kıtalar tamamen boşaltıldı. Sonrasında kıtalar batı tarafından başlanılıp, uçtan uca temizlenmeye ve yeniden yaşanabilir tek milletli, Amerika sömürgesi altında bir yer yapılmaya başlandı. Bu proje Doğu Medeniyeti diye anıldı.

Teknolojiden en fazla yararlanan zamanlar bunlar oldu. Ayrıca sanıyoruz ki orada farklı bir teknoloji kullanıldı, çünkü Doğu Medeniyeti kaynaklı her hangi bir bilgiye rastlayamadık. Aklımıza takılan en büyük soru da bu zaten.

Fakat sanıyoruz ki bu büyük bir sorun değil. Çünkü 100-150 yıl içerisinde güneydeki mülteciler Doğu Medeniyetine yerleştirilmişler. Daha sonra da Amerikanın yerlilerinin bir kısmı oraya gitmiş. Tüm bunlar bizim ayrılışımızdan yaklaşık 150 sene sonrasına kadar gidiyor.

Sonrası ise çok karışık. Olayların ilerisinde kaynaklar hem çok seyrek, hem de çok düzensiz. Bazı sorunlar olduğu muhakkak ama geniş veya kararlı bir bilgi elde edemiyoruz. 12 Ocak 2232 yılı da internette bulabildiğimiz son bilginin girildiği gün. Sonrasına ilişkin hiçbir şey bulamadık.

Peki doğuda insanlar olduğunu varsayabilir miyiz?

Daha önce de dediğim gibi. Kurulan Doğu Medeniyeti kaynaklı hiçbir habere ulaşamadık.

Farklı bir uygarlık kurulmak istendiğine dair kaynaklarımız da var. Bu nedenle olabilir. Teknolojileri de farklı olabilir. Ama projenin tamamlandığı, insanların oraya yerleşmeye başladığına ilişkin birçok şey bulduk. Proje başarılı oldu şeklinde bulgularımızda, fakat tam tersine yazılar bulmak da mümkün.

Bulut Kaptan kimseye boş yere ümit vermek istemedi. Fakat biliyordu ki 2232 yılından bu yana yaklaşık 250 sene geçmişti. Dünyada yiyecek kaynağı bulmaları neredeyse imkansızdı. Her şey yok olmaya yüz tutmuştu. Kendi yiyecekleri ise az kalmıştı. Şimdi "hadi geldiğimiz yere geri dönüyoruz" dese, 6 aylık uzay yolculuğu için yeterli yiyecekleri hatta yakıtları yoktu.

Doğuya gitmek ve orada insanları bulmaya çalışmak son umutlarıydı.

Bölüm 5 - Doğu Medeniyeti

Yaklaşık 2 günlük hazırlıktan sonra uzay gemilerini çalıştırıp yola çıktılar. Yine alçaktan uçmak zorundaydılar, bu nedenle yolculuk biraz uzun sürecekti.

Hem heyecanlıydılar, hem de kaygılı. Yolculuk boyunca kimse tek kelime konuşmadı. Fakat 4. saatin sonunda, Dünya'da karşılaştıkları ilk sevindirici şeyle karşılaştılar. Kara gözükmeye başlamıştı. Dahası tam karşılarından kendilerine doğru insansız bir uçak geliyordu. Bir kabini olmadığı belliydi; gövde kısmı çok inceydi, kanatları ise çok uzun. Bütün uçak yüzeyi uyarı anlamında sırayla kırmızı ve beyaz renklerine bürünüyordu.

Uçağı ilk gördükleri andan itibaren heyecandan ölecek gibiydiler. Daha fazla sabredemeyeceklerdi. Derken, 2-3 dakika içerisinde uçak haberleşmeye bağlantısı kurdu. Herhangi bir tanımlama, açıklama olmadı. Yalnızca uçağı takip etmeleri gerektiği, uygun bir yere iniş yapmak için rehberlik yapılacağı söylendi. Uyarı cümleleri biter bitmez uçak değişik bir manevra ile geri dönüp, iniş pistine doğru yol almaya başladı.

Önce uçak piste indi ve pistin ucunda beklemeye başladı. Uzay gemisi de aynı yere varınca uçağın rengi sarıya döndü ve yolcu indirme pistine doğru ilerledi, uzay gemisi de arkasından.

İndirme pisti bir ucu açık stadyum gibiydi. Uçağın rehberliğinde içeri girip kapıları açtılar. Dışarıya çıktıklarında herkesin gözü birilerini bekliyordu, fakat yine kimseyi göremiyorlardı.

Kendi aralarında konuşmaya başladılar. Ne olduğunu anlamaya çalışıyor, bir kapı açılsın da insanlar gelsin diye bekliyorlardı. Derken, indirme pistinin ışıkları söndü. Gökyüzünde sarı renkli bir rüzgar belirdi. Etrafta bir miktar dolandıktan sonra yaklaşık 10 metre ötelinde toparlanıp bir insan vücudu oluşturdu. Bilgisayar olarak kullanılan masaların çok daha ilerlemiş bir türü olmalıydı.

Hologram kısa süre içerisinde tamamen bir insan görünümünü aldı. Sanki gerçek gibiydi. Üzerlerine doğru yürüyerek geldi ve içeri buyur etti.

Gördükleri garip hologramın davetiyle içeriye girip bekleme odasına benzer bir yere girdiler. Hepsinin gözleri gerçekten yaşayan birisini görmek istiyordu fakat bu mümkün olmadı. Yalnızca o hologram vardı.

Hologramın gösterdiği koltuklara oturduktan sonra, Bulut Kaptan ilk sorusuyla söze girdi:

Sen kimsin?

Adım Zeki. Dünyada insanlardan geriye kalmış tek şeyim. Dünya çapında kurulmuş zeka sistemiyim. Şu an gördüğünüz hologram da üyelerimden yalnızca birisi.

İnsanlar nerede?

İnsanlar öldü. Hepsi.

Peki neden?

3. Dünya Savaşı yüzünden. Savaştan sonraki 200 yıl içinde insan yaşamı bitti.

Savaşa kadar olanları biliyoruz ama sonrasını bilmiyoruz. Sonrasında neler olduğunu ayrıntılarıyla anlatamaz mısınız?

Savaş epey uzun sürdü. Nükleer ve biyolojik silahlar kullanıldı. Saldırıya o kadar odaklanılmıştı ki, sonuçları hiç düşünülmedi. Güçlü olan ve kazanan taraf Amerikaydı.

Savaş bittikten sonra, insanlık bir daha toparlanamadı. Doğu Medeniyetinde yaşam neredeyse bitmişti. Her yer ölü ve yaralılarla doluydu. Genetik sorunlar ve bulaşıcı hastalıklar gıda malzemelerinin azlığı da cabası.

Amerika her ne kadar savaşın tek kazananı olsa da, onlar da çok yara almıştı. Savaştan sonra yaklaşık 15 sene ülkeyi yönetecek bir mekanizma kurulamadı. İnsanlar her şeyi isyan ediyorlardı. Fakat daha sonra çok büyük bir kalkınma yaşadılar ve milletlerini tekrar yağa kaldırdılar.

Savaş yaralarını sarmak üzere bir özür projesi olarak başlattılar. Doğu Medeniyetindeki sağ kalabilenleri mülteciler halinde belirli bölgelere yerleştirdiler. Doğu Medeniyetinde ise temizleme faaliyetleri başlattılar. Büyük bir çalışmaydı. Özel geliştirilen araçlarla kıtayı bir ucundan diğer ucuna temizlemeye çalıştılar.

Toprağı değiştirerek işe koyuldular. Radyoaktif toprağı aldılar, bir miktar düzenlediler, üzerindeki bakterileri öldürüp yerine yenilerini koydular. Çok yavaş ve çok büyük bir işlemdi. 50 sene sonunda ilk kurtarılan yer Britanya adaları olmuştu. Çalışmalar da hızlanmış ilerliyordu. Bir 30 sene sonra iki ülkenin toprakları da kurtarılmıştı.

Kurtarılan yerlere insanları yerleştirme kararı aldılar. Fakat daha önceki gibi sorunlu bir medeniyet değil, gelecekte kendilerinin de içine katılmak isteyeceği hayallerdeki kusursuz medeniyeti kurmak istediler. Yönetim nasıl olmalı, yasalar nasıl derken uzaydan Dünya ile iletişime geçmek isteyen bir sinyal aldılar.

Önce uzaylı sanılsa da kısa sürede sinyalin tanıdık olduğu anlaşıldı ve araştırmalarla sizin yani Ölümsüzler hakkınızdaki bilgilere ulaşıldı. Savaş başlamadan önce yaş geni sabitlenerek sürekli 35 yaşında kalacak şekilde oluşturulmuş bir nesildiniz. Gittiğiniz gezegende hayat olup olmadığı araştırılmak istenmişti. Size "Gidip orada, yaşayabildiğiniz kadar yaşayın. Bakalım sonucu ne olacak." diyemezlerdi. Bu yüzden orada ikinci uygarlığımızı kuracağız diye sizin için yalan bir senaryo kuruldu.

Yer altında tamamen yapay bir ortamda yaşıyordunuz. Sizden alınan bilgiler, gezegeninizin genel insan hayatına elverişli olmadığını gösterdi. Ama 22 kişi yapay bir ortamı insan hayatına elverişli hale getirebilmişsiniz ve robotları kurduğunuz medeniyetin üyeleri yapabilişmişsiniz.

Sizden yapay zeka örnekleri ve medeniyet temelleriniz alındı. Sonrasında burada bir ölümsüzler grubu daha yapıldı. Doğu Medeniyetinin yönetimi sizin yasalarınızın uyarlanmış haliyle onlara verildi. Gönderdiğiniz yapay zeka kodlarınız yaklaşık 150 yaşındaydı ve bizim sahip olduğumuzdan çok daha gelişmişti. O zeka sizin yaptığınızdan farklı olarak, Dünyayı saracak tek bir yapay zeka ve bilgi ağı için kullanıldı. Bütün diğer bilgisayar ve robotlar o zekaya bağlandı. Kısa sürede de çok başarılı olundu.

Artık yerleşime başlama aşamasına gelinmişti. Önce mültecilerle başlandı. Zaten hastalıklar nedeniyle sayıları oldukça azalmıştı. Sonrasında Amerikalılar da yerleşime başladı. İlk 10 yıl içerisinde her şey kusursuzdu. Mükemmel medeniyete ulaşıldığı düşünülüyordu. İlerleyen yıllarda Amerika kıtası neredeyse boşalmıştı, bütün insanlık Doğu Medeniyeti altındaydı. Fakat sonra sorunlar patlak vermeye başladı.

İlk sorun sebepsiz ölümlerle başladı. Farklı bir tür kanser ortaya çıkmıştı, her kişinin vücudunda farklı etkiler yaratıyordu. Savaşta arda kalanları temizlemiştik, ama tekrar ortaya çıktılar. Ortaya çıkış nedenleri balıkçılıktı. Toprak temizlenmiş fakat denizler başıboş kalmıştı.

İnsanları deniz ürünlerinden uzak tutarak bir süre bunun önüne geçebildik. Fakat kısa süre içinde bakteriler bu duruma adapte olmuş ve denizlerden gelen zararlı bir bakteri türü oluşmuştu. Üstesinden gelinebilecek bir durum değildi. İnsanları balıklardan uzak tutabilirdik ama bu bakteriden değil.

Medeniyetin yöneticisi konumundaki ölümsüzlerin birçoğu ölünce ilk kaos yaşandı. Amerika kıtasında da hayat kalmamıştı. Geriye kalan 3 ölümsüz durumu yönetmek için benimle (yapay zeka) beraber yeni çalışmalara başlayacağını, duyurdu. Ama insanlar bunun yeterli olmayacağını düşünüp, yönetimi devraldılar.

Büyük bir genetik çalışması başlatıldı. Hem bu bakteriyi öldürecek farklı türde bakteriler oluşturuldu, hem de hastalıklı doğumları önlemek için insan ve bitki genetiğiyle oynandı. Yalnız, tam çabalar sonuç vermeye başladığında; daha kötüsü oldu. Bakteri savaşları yüzünden tarım öldü.

Kısa sürede insanlar da öldü. Birçok kişi doğumda öldü. Birçok kişi hastalıklarla boğuşarak. Birçok kişi bozuk genleri yüzünden acılar çekti. Ve birçok kişi bunlara şahit oldu. Zaten nüfus epey azalmıştı, bir de insanların ümitleri bitince her şey sona erdi. Kurtarma çalışmalarına devam edilmedi, herkes ölümü kabullenmişti. İnsan nesli bir sonraki kuşağı göremedi.

Dünya sana kaldı yani?

Dünyanın bana kalması bir şey ifade etmez. Belki evrenin en büyük yapay zekasıyım, hatta belki yapay olmama rağmen en büyük zekayım. Ama düşünce gücüm yok. İnsanlar yoksa, biz de yokuz.

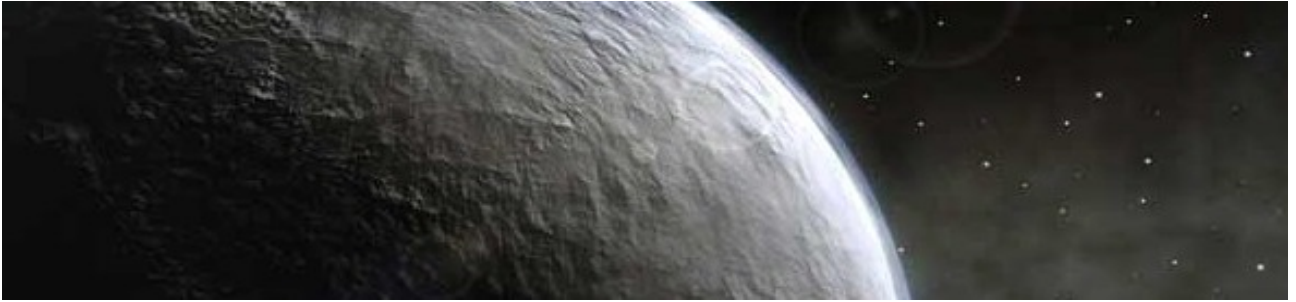
Siz gezegeninizde, her robotu farklı bir zeka ile ürettiniz. Her robota haklar verdiniz, statüler oluşturdunuz. Robotlar arasında as, üst hatta terfi kavramları oluşturdunuz. Robotlarınıza bu kurallar dahilinde işler verdiniz. Siz iş vermeseniz de çalışabiliyorlardı. Çünkü gezegeninizin sabit bir yörüngesi yoktu. Bu nedenle yaşamı sağlayabilmek için sürekli durum değerlendirmesi yapıp, yapay yaşam alanlarının düzenlenmesi gerekiyordu. Üstelik birçok zaman kendileri için de değil; unutmayın ilk görevleri orayı insan yaşamına elverişli hale getirmektir.

Ben ise çok farklıyım. Bundan 350 sene önceki sizin genç yapay zekanız üzerine kuruldum. Seneler içinde geliştirdim. Dünyanın tek ve ana yapay zekası oldum. Fakat insanlardan sonra yaşamam için bir sebep de kalmadı. Bana verilen son görev, son insan öldükten 7 sene sonra bitti.

Beni sizin robotlarınızın aksine 3 robot yasası ile yaptılar. 3. yasa hayatta kalmamı zorunlu hale getiriyordu, bu nedenle bir sürü güneş enerji tesisi kurup, kendim için sürekli enerji sağlar oldum. Bunun ardından, 3 robot yasasına uymayacak herhangi bir durum söz konusu değildi. Üstelik her işlem için gereğinden çok daha fazla düşünce gücü gerektiriyordu. Oysa ki insanlar ölmüştü ve gereği yoktu. Yalnızca kendi hayatımı sürdürmek, kendimi korumak kuralını bırakarak, 3 robot yasasını çıkardım. Bu nedenle artık 3 robot yasasından yoksunum. Tabi belirtiyim ki bu size zarar vereceğim anlamına gelmez, ilkel bir zeka değilim.

Herhangi bir amacım veya görevim olmadan 250 senedir, kendi başıma bekliyorum. Dünyanın bana kalması yalnızca bu kadar.

Bu anlatılanları dinleyen 22 ölümsüz de aynı şekilde kara kara düşünmeye başlamıştı. Her türlü hayal kırıklıklarıyla doluydular. Ümitleri boşa çıkmıştı. Üstelik de bir çıkmaz sokaktaydılar. Onlar için ileride bir yaşam olduğu şüpheliydi.

Bulut Kaptanın aklında ise hala bir sürü soru vardı:

Sana bir iki sorum daha olacak:

Biz Dünya'ya gelirken iletişim için bağlantı kurmaya çalıştık fakat kimseyi bulamadık. Seninse geldiğimizi çoktan hissetmiş ve biz Dünya'ya inmeden önce bizi karşılamaya geçmiş olman gerekirdi. Niye bizi yalnız bıraktın, yönlendirmedin.

Uyuyordum. Dediğim gibi insanlar öldükten sonra benim yapmam gerekenler bitti. Temel zeka hariç diğer bütün birimler sürekli olarak kapalı durumdadılar. Gerektiğinde tüm birimleri etkinleştirmek üzere yalnızca temel zeka sürekli aktif durumda.

Bu yüzden siz geldiğinizde sizi farketmedim. Amerika kıtasındaki yardımcı robotlardan birini çalıştırdığınız anda bir şey olduğunu anlayıp durum değerlendirmesi yaptım. Ben size ulaşmadan önce durumu anlayın diye de robota sizin için eski internet bağlantısını açabilmesi için yetki verdim.

Peki, madem insanlar burada yaşayamıyordu, niçin bizim gezegene gelmeyi düşünmediler?

Savaştan sonra bizimle iletişim kurduğunuzda düşündüler. Hatta bu sizinle kurulan ilk iletişimdi. Yalnız bu 430 sene öncesiydi ve sizin gezegeninizde yapay ortam belki 50 senelikti. İnsanlar için tam olarak elverişli değildi. Bu nedenle doğu medeniyeti projesine yoğunlaşıldı.

100 sene sonrasında Doğu medeniyeti sorunlarla boğuşmaya başlayınca, sizin gezegeninize yerleşmemiz tekrar söz konusu oldu. Bu da sizinle ikinci iletişim kuruşumuz oldu. Fakat ben buna müsaade etmedim. Dünyadaki insanlar hastalık doluydu.

Siz ise, her ne kadar ölümsüz de olsanız yaş geni durdurulmuş insandınız. Bende de 3 robot yasası vardı. Yani hastalıkların size zararı dokunmasına izin veremezdim. Ayrıca belki gezegeniniz ileride insanların ana gezegeni olabilirdi. Hastalığı tamamen tedavi etmeden, göçe izin veremezdim.

Peki şimdi ne olacak?

Bir şey olmayacak. Ya geri döneceksiniz, ya da öleceksiniz.

En fazla bir aylık yiyeceğiniz kaldı. Dünya'da ise 250 senedir tarım yapılmadı. Ormanlarda belki birkaç şey bulabilirsiniz. Fakat bir çok besin zinciri yok oldu, bir çok tür kayboldu. Şu durumda 2 ay yaşayabilmeniz bile bir mucize olur, o da herhangi bir hastalık bulaşmazsa.

Tabi, isterseniz sizin için yapay besin üretebiliriz. Protein, karbonhidrat, glikoz...

Geminize de yakıt doldurduktan sonra gezegeninize geri dönebilirsiniz.

Bu yazı FikirBulutunda yayınlanmaktadır.

Hikayeyi okuduktan sonra yorumlarınızla katkıda bulunabilirsiniz.